

In essentie is iedereen monnik

Kusen van Roland Yuno Rech - Godinne, juli 2013

Tijdens de zomersessie in Godinne in juli 2013 waren er workshops over het leven van monniken en ook over het leven van bodhisattva's. Wanneer we de regels in het leven van monniken, de bodhisattvageloftes bestuderen, dan kunnen we de indruk krijgen dat het gaat over speciale mensen en dikwijls worden er bijzondere categorieën gemaakt, er zijn verschillen tussen monniken, bodhisattva's en de niet-gewijden in de sangha.

Enkel monniken kunnen bepaalde verantwoordelijkheden hebben, zeker de spirituele verantwoordelijkheden, ook de functies in de dojo worden voorbehouden aan monniken en bodhisattva's. Het is evident dat deze verschillen bestaan maar ze zijn niet fundamenteel, daar in essentie iedereen monnik is, iedereen wordt geboren zonder iets, zonder iets te bezitten. Zelfs wanneer we tijdens ons leven bezittingen vergaren dan moeten we op het einde van ons leven alles terug afgeven, dus in realiteit zijn wij *shukke*, zonder op wat dan ook te verblijven. Wanneer we dit betreuren, wanneer we hier angst voor hebben, dan ontwikkelen we het vergif van gierigheid. We proberen zoveel mogelijk bezittingen te verzamelen, posities te verwerven, macht, iemand te worden. We besteden ongelooflijk veel tijd in ons leven om dit alles te kunnen verkrijgen. Met als tegenkant de angst om te verliezen wat we allemaal verworven hebben.

En wanneer we zazen beoefenen, dan oefenen we alsof we in onze doods-kist gaan.

Dit was steeds de aanbeveling van Meester Deshimaru. Wat dit wil zeggen is dat vanaf het moment dat we ons neerzetten in de zazen-houding, we elk object van gehechtheid loslaten, we laten al onze beslommeringen vallen, om zodoende tevreden te zijn eenvoudigweg met wat we zijn, een wezen dat niets bezit, maar dat zonder scheiding is met heel het universum. Want *shukke* zijn, zonder verblijf te zijn, is in eenheid te zijn met heel het universum.

Zodoende stelt zich de vraag van bezitten of niet bezitten niet meer, winnen of verliezen is hetzelfde. We functioneren niet meer om te hebben want we hebben ontdekt dat we tevreden kunnen zijn met enkel maar te zijn, enkel maar te zitten wanneer we zitten, enkel maar inademen wanneer we inademen, uitademen wanneer we uitademen. We doen dikwijls deze essentiële ontdekking wanneer we met zazen beginnen, alsof we terug thuisgekomen zijn en niets meer nodig hebben dan enkel maar eenvoudigweg te zitten, maar jammer genoeg vergeten we deze ervaring. Alle geloftes, voorschriften en regels in het leven van bodhisattva's en monniken hebben enkel als functie te leven in harmonie met deze ervaring, met dit ontwaken. Deelnemen aan een sesshin, zoals ik er reeds meerdere malen aan herinnerd heb, is de gelegenheid om deze ervaring van zazen te leven en te laten voortduren in heel ons dagelijkse leven en om dit te doen moeten we ons dit steeds herinneren. De regels van het leven in de tempel helpen ons om ons dit te herinneren.